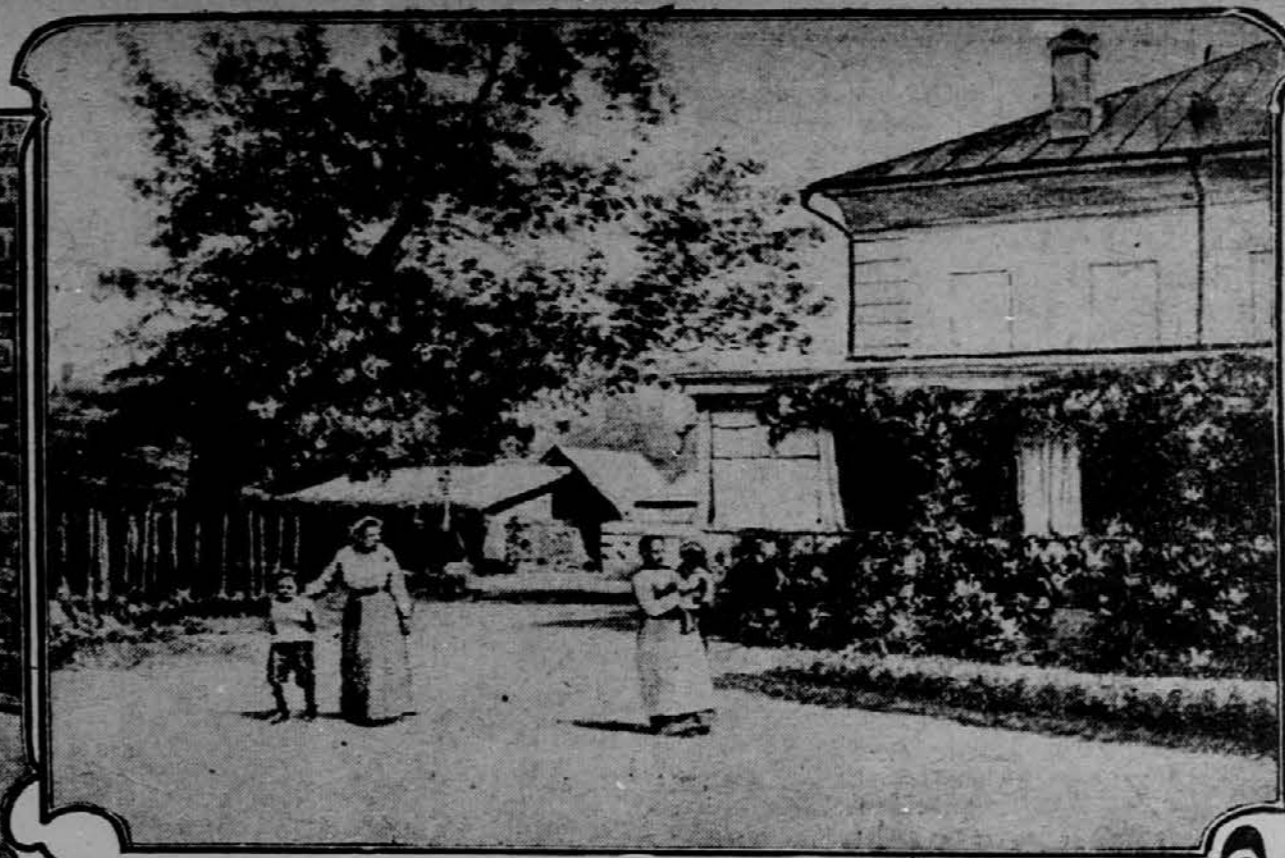

V JASNAJA POLJANA

PATRIJARH JASNAJA POLJANA NA POTOVANJU.

TOLSTOJ in njegova družina.

IZPREMEMBE V TOLSTOJEVEM ŽIVLJENJU. — OD LAHKOŽIVCA IN ČACTNIKA DO PUŠČAVNIKA. — JASNAJA POLJANA. — LEV NIKOLAJEVIČ KOT HIŠNI GOSPODAR IN GOSTITELJ. — PISATELJEVA DRUŽINA. — TOLSTOJ KOT PREROK.

Lev Tolstoj! Po vsem svetu je znano to ime. Kot pisatelj in učitelj svojega naroda, je govoril Tolstoj kakor prerok. Družnik zopet kakor pisatelj; najznamenitejša barva retorika starih prerokov, so oživljale njegove besede. Če se je katerikoli razgledal v ruskih puščavah, druzni govornik pa vendar ni počival. Z največjo resnostjo, napoljen od strasti, je prišel vedno zopet na svoje probleme, s katerimi se je pečal njegov duh.

Predno je prišel na vrhove, se je njegovo življenje v bistvenem zelo izpremenilo. V početku svojega razvoja je bil lahkoživec in častnik. V salonskih ruskih plemeniščev, nastanejo sklice njegovih kasnejših družinskih slik, v vojnih vrstah se porajajo misli o nevarnosti militarizma. Kmalu začuti potrebo, da se popolnoma spremeni. Pobožni postane, s svojimi osteri, ki doručajo, obiskuje cerkve, polke kaže pred altarji, se trka s krasno na prva ter poslušal pobožno petje in pridaje. Ne mirujejo ga dolge naše ortodoksne cerkve, zavrača se v čudovito praznoverje — toda v drugi mu pade kakaj mrena z oči. Naenkrat vidi jasno preračunljivo versko linovščino. Zagovarjati začne cerkve naceri in sluhobitni, plemeniti naceri in njem se vzdabi. Čuti se naslednja reformatorja, ki so delovali izven njegove domovine. Duhovniška oblast kmalu nima večjega in nevtrajnega sovražnika, kakor njega. V zvezi s posvetno oblastjo se mu postavi po robu in ga kliče na odgovor. V dobi absolutne avtoritaje in barbarske samopašnosti, v nevarnosti pred despotično močjo, ki pošilja svoje nasprotnike v Sibirijo, začne svojo opozicijo. Nikdo se ne upa položiti roke na pogumnega pisatelja, ki nabira snovi v neposredni bližini. Vladar, kakor je bil Aleksander III. prepore, zasledovati tega pisatelja, v katerega pršli žari globoke sovražnosti proti vsaki krivici in brezmejna ljubezen do dobrotine. "Kar tudi piše," — je rekel nekoga dne Tolstojevi soprogi — "ne sme se mi skrivati las!" Ze so ga začeli obendovati kot narodnega svetnika, ki ne preneha v vsaki svetovni glasni zagovarjati svojih teolodnih, dasiravno mu nasprotujejo vsi celo somišljeniki iz evanجيلskih krogov. "Ni ga zahtevanja, in če bi bilo še tako revolucijonarno, da ga ne bi mogel prilagoditi duhu evanجيلja," je zatrjeval, ali pa tudi: "Versko podlago potrebujem, če si ločen ohraniti simpatijo in ljudstvom." V zadnjih

letih se je ta meniška poteza pri njem še postirala. Tolstoj se čutila za herostrastično roko najvišjih kulturnih del; Shakespeara, ki je vstvaril izpopolnenje našega duševnega razvoja, je našel v njem uničujočega kritika. Apostol James in madroslovec Rousseau v eni osebi, je deloval proti omiki in njemu vplivali; kakor oni kalif Omar, ki je uničil književni zaklad v Aleksandriji, je hotel vse odstraniti, kar je presegalo prostoto svetih spisov; umetna dela, celo njegova, so ga zgrajala. V tem zmišlja je oporekal v ruski bojni za konstitucijo parlamentarni napravi, ki naj bi pripravila plemenitost avtoritatskega režima. Toda to, samo "zvezki ruskega naroda" vsledno zadržanje ne bode vplivalo na prihodnost — samo Tolstoj v svojih moči, ki sega daleč v starost, Tolstoj, pisatelj in misleec, ki je napredil Rusijo do vstajenja, bode merodajec v razsoji.

Dasiravno se navidez za dnevene dogodke ni brigal, je vendar igral veliko politično vlogo. Pri vsakem važnejšem dogodku so iskali publicistični slika z njim. Zastopniki najvidnejših petrogradskih dnevnikov so prihajali v Jasnaja Poljana, da bi se posvetovali z madrim pastiravkom. Tolstoj je prišel, če ni bil bolan, vedno na pravo mesto; o vseh dogodkih velikanske države je bil vedno poučen; ko so pripetili zvečer vlak častnik iz Petrograda in Moskve, jih je pregledal z izurjeno hitrostjo starega žurnalista; toleranten, kakor ne muzei — v njegovi hiši je bila dovoljena popolna prostost izraziti mnenja — se je poglabil v organe najrazličnejših političnih smeri. Samo razpisa "Moskovska Vjedomosti", glasila "zvezki ruskega naroda", ni bral. "To ime," se je izrazil nekoli, "se ne sme imenovati v dobri družbi." In vendar je trpel, da so prišli sinovi sotrudnikov tega časopisa tučim k njemu in da je eden ali drugi od njih razveseljeval njegovo družino z godbo. Ta popustljivost se prilaga ruskemu značaju njegovega bitja, ki je, kakor za vnanjo podobo, tudi za vse misljenje značilen. Velike postavbe, kakor eden velikanskih Vargov, prvih ruskih naseljenecv, do dolgo brado in snežobelimi lasmi, je bil videti, kakor slavni prerok Mojzes, katerega je vstvaril Michelangelo. Toda ta, na prvi pogled trnasta glava ima vendar popolen slovanski tip; oko je časih prekanjeno mežkalo, in nos je popolnoma rusk. Tudi v drugem občarju ne zadržuje si-

TOLSTOJ IN NJEGOV LASTNO ROČNI PODPIS.

nova njegovoga ljudstva. Ruska je utrudna prevdarjenost v izraziti nimenja, rusko njegovo razumevanje življenja, ruski je značaj njegove liče, belega gradčka z ribnjakom pri vloga, poznimem godžim zraven, ruska je notranja oprava, za katero zaostaje pripristo zidno slikanje, ter na stenah nekoliko slik Tolstojevе rodline.

V spalni in delavski sobi pokojnega pisatelja je izgledalo, kakor izgleda navadno v literarnih delavnicih; spisi so ležali vse navskriž, vmes pa razno delavsko orodje; sveča zanjale ni bilo tako bogato zastopano, kakor prvo.

Tolstoj se je res veliko vkvarjal z rokodelstvom, toda tako pa vendar us, kakor se govori. Znameniti umetniki so ga naslikali, kako stopa za plugom, česar pa zadnja leta ni več storil. — Prav ponosen je bil na to, kar je sam naredil. Svojim obiskovalcem je kazal, kako je zamašil lunjo v svojih obleki, in tudi, da mu čevljarja obrt ni neznana. Da je sam sebi stregel, je imel za filozofsko zapoved; slavno kmečko obleko, v kateri je postal nepozabna originalna postava, je nosil bolj kot obleko umetnika.

V njegovi hiši je vladal red ruskega plemiškega sedeža. Sluga v belih rokavicah in sprejemal tuje in dobro rejena kuharica je gospodarila v pro-

dorih za služinčad. Tolstojeva soproga in druge lišne dame so reprezentirale. Primerilo se je, da je pokazala grofinja Tolstoj gostom, ki so čekali na prihod soproga, umetnost v razlaganju kart — šalo, ki spada sveda v sfero one "teme", proti kateri se je hišni gospodar na vso moč boril.

Tolstoj, razum krenulja največja moskavska zanimivost, je bil že v starem kronskem mestu zelo gostoljuben. Ko pa je odšel v Jasnaja Poljana, je imel pred gosti več miru. Ti so prihajali skorozi Tulo k pisatelju, zajtrkovali so z njim, ga videli potem oditi na delo, ter se čez nekaj ur zopet veselili njegove navzočnosti. Nato ježa, pri kateri so se dolge noge pisatelja skoraj dotikale tal, ali sprehod v bližino vas — in čas kosila je prišel.

Pri obedu se je razvrstila pisateljeva družina sledeče: Tolstoj in njegova žena Tatjana, sta sedela na zornjem koncu mize ter se zadovoljila za vegetabilno hrano, ki je obstajala iz kafe in zelenjave. Niti mleka in jaje nista marala, ker prihaja oboje od živali. Za družje je bilo vedno pripravljeno bogato kosilo ruske kuhinje; opojnih pijac res ni bilo. Vsek se je moral zadovoljiti z mlekom.

Tolstoj je vzgajal otroke na svoj način: Sovražil je šole, pa je vendar

otroke vzgojil prav dobro. Samo eden — sin — se mu je izneveril. Delal je delgove in se bratil z nasprotniki velikega pisatelja.

Tolstoj je skrbel pri nizi za priprosto, toda dahovito zabavo. Z največjo uljudnostjo je izražal svoje nazore, navduševal za naravno zdravljenje, navajal k zmernosti in povrnitvi k priprostemu življenju; toda, šele ko je začutil šumeti samovar, in je krotil zlatoručeni kitajski čaj, je zadovoljil pozovor večji pomen. Tudi poslušali so se očveli. Menjajoči se vsak dan so bile zastopane med njimi vse narodnosti: radovedni Amerikanci, molčeci Angleži, zgovorno Francozi, premišljeni Rusi, ki so v mnogokrat konservativnem Tolstojem občudovali velikega anarhista, in nekaj originalov iz sosesčine: čebelarji, vsaki filozof, moderno napredni poljedelci, ki so bili njegovi partnerji pri šahovi igri. Gotovo pisana družba, ki je poslušala starega misleca.

Čuli so, kako je tuhtam v bližini vstanovil šole, v katerih je podučeval s svojo hčerjo — in kako je prepovedala vlada do delovanje, v bojazni, da bi se ljudstvo preveč izobražilo. Izvedeli so, kako je ta mojster literature spisal letake, iz katerih se je poučilo na tisoče kmetov začeti misliti, in kako je policija te zaplenila, ker režim, kakšen je v Rusiji, ne mara mas, ki začne misliti. Izvedeli so nadalje, da vlada tudi ni bila zadovoljna s Tolstojevim delovanjem proti pijanecvanju, ker rabi finančni minister pijane kmete, da plačujejo z državnimi žgajarskimi brezničami obresti državnega dolga. Izvedeli so naert Tolstojev, ki naj bi omogočeval namom verske sekte, ki se na podlagi tescih zapovedi brani, nositi orožje, odpotovati v tužino, in, da je proti temu naertu storil vojni ministere vse, kar je bilo mogoče, ker ni maral trpeti "pospeševanja do puntarstva".

In sedaj so postale Amerikanke čisto tiho, tako, kakor njihove sestre iz Angleije, ko je začel govoriti slavni govornik in razvijati svoje misli in truenja o državnem in družabnem redu. Besede so se čule kakor grožnje za vladajoče, dokler niso postale izredno melanholične. "V streljenju," predložke stroji in vstanovitvi nov svet z pametnimi ljudmi," je rekel Tolstoj žalostno. "Je treba še veliko težkega dela. Pomisliti moramo: Tisočletja sta bili cerkve in država, tesno zvezani z vso oblastjo, katero sta imeli na razpolago, na delu, da sta obdržali napačno mnenje na površju in veepilji ljudem najneumnejše zmote. Pesniki in umetniki so storiili svoje, da se podkrepili to goljufju. Podedovana nepravdomnevanja morota uničiti, predno moremo pričakovati boljše prihodnosti. Kar imenujemo danes pogum, bomo nazivali enkrat strahopetnost, kar imenujemo patriotizem, bodo imenovali enkrat samoljubje in streberstvo. Službena dolžnost, disciplina, vojaški duh, vse te besede bodo izginiče. Božja služba boje morala imeti drugo podobo, predno je mogoče uničenje vseh predsodkov in pobratimja ljudi in narodov."

Apostolske te besede, in sanjavo oko njegovih poslušalk, ga viditi, kakor v svetniški gloriji. — In vendar Tol-

TOLSTOJEV DOM "JASNAJA POLJANA" VHOOD K TOLSTOJEVEMU POSESTVU.

stoj ni edini, ki je izrekel take besede. Franceoz Rousseau je že rabil enake, kakor se sploh Tolstoj in Rousseau v mnogih ozirih prisposlabljata. Oba sta kazala veliko ljubezen za priprosto življenje in oba sta sovražila kulturo. Pisateljsko nista lahko proizvajala. Rousseau je mislil, da poslušal notrauje glasove, kadar je delal. Isto je zatrjeval Tolstoj o sebi. Poslušal je notraunji glas, zapisal, toda koncept je čestokrat po petkrat prenaredil, predno je bil zadovoljen z izrazitjem svojih misli.

Tako ostro, kakor sebe, je kritikoval tudi druge. Z mladim naraščanjem Tolstoj ni bil zadovoljen. Ko ga je enkrat pozdravil nek Franceoz z besedami: "Vi in Ibsen edina se zaudimata v Parizu," je odgovoril: "Da me primerjate z literarnim aritmetikom, ni zame poklon."

Po Ruskem kroži fotografija, ki kaže Tolstoja z Aleksanrom III. Slika ne more biti pristna, ker se Tolstoj ni nikdar sestal s tem carjem.

Veliki pesnik je zavzel v Rusiji izjemno mesto. Mnihli so se proti njemu zlekli, in vendar ga je ves svet spoštoval. Carski dvor sam mu ni bil naklonjen, ampak ga je celo sovražil. Kako so sodili Tolstoja v carski palači, dokazujejo sledeče besede, katere je izgovoril o njem Pobjedonosev: "Vsi ga prečenjuate," je rekel. "Tudi takozvana mirovna stranka ima svoje jezuite. Tolstoj je eden od teh; avdi-fakt, ki vedno kaže, da mu primanjkuje olike. Vsaka knjiga, katero je bral zadnjie, mu spremeni mnenje. Sam ne verjame svojim postulatam. Kmalu potem, ko je izdal svoje "Sonate", ter razdil na tisočih zakonskih zvez in jih spreminil v "priateljstvo", je postal ede otroku. Ta prerok ni pravi!"

Pobjedonosev, birokrat in poleg tega pohlepen literarne slave, je govoril, kakor more govoriti zaviden učencec proti mojstru; nikdar ni mogel skriti svoje nenaklonjenosti proti njemu. Ko so nekaj zopet preganjali na

Ruskem Jule, je škil Tolstoj v svoji hiši neko Julijno. Čez nekaj časa je zahtevala policija, da izroči grof Tolstoj rešeno deklo. Tolstoj je napočil svojo hčer Tatjana, da je šla prositi k vseganogonemmu prokuratorju sioda za milost nedolžno preganjane. Sedaj se je nudila sovražniku prilika, pokazati plemeniti prošilki vso svojo moč; vedno je bila odbita, in čakati je morala po ves ur v predstoli sinoda, dokler ni končno izvedela, da je njena oče brezbožen človek, na katerega se ni ozirati!

Ne dolgo zatem je prišla Tatjana Tolstoj na Dunaj, kjer se je podvrkla operaciji. Ko je že nekoliko okrevala, je stanovala v priprostem manzardnem stanovanju v Weidlingau. Toda žar dunajskega gozda je ni dolgo vlekel. Kmalu je počelja zahajati v mestne kroge. Ruski in dunajski prijatelji so se kosali, kako bi jo bolj razvedrili, in gostujoči nemški izralec so njej na ljubo priredili prestavo. Igrali so "Moje teme", katero dramo je spisal njen slavni oče. — Očetov bratovaj je je klicel domov, ker je želel njegovo založnik izdati roman "Vstajenje". Pri tem pa je potreboval Tolstoj svojo hčer, ki je prepisavala za koga drugega nerazumljive rokopise. Tatjana je takoj odšla domov. Ko je Tolstoj ozdravel, je spisal konce svojega znamenitega dela. Smrt, ki je takrat odstopila od njegove postelje, mu je hotela pretrgati nit življenja pozneje še trikrat. Toda stari junak se ji je vedno uprl, dokler ni končno prišla ura ločitve. Luteri nikdo ne uide.

Kakor znano, je umrl preteklo nedeljo zjutraj na nali železniški postaji. Pokopali so znamenitega pisatelja v Jasnaja Poljana, kakor je sam želel. Po njem žaluje ne samo ruski narod, ampak celi svet. Vendar, dasi je te lo mrtvo, ostane Lev Nikolajevič Tolstoj nesmrten!

Zločinci in njihove nazvade.

Dunajski državni pravnik dr. E. R. Wulfen je izdal knjigo, v kateri opisuje razne kriminalne slucaje, ki niso zanimivi samo vsled svoje kurioznosti, temveč označujejo zločinstvo v vseh potezah in raznovrstnosti. Ta knjuga je nekaka zgodovina zločinstva z njegovimi temeljnimi pojosi, zanimljivi vplivi in tipičnimi "nepočini". Navajamo same nekoliko zanimivih zločinov iz te knjuge.

Tat postavlja na primer opozori č. Monakovu gostilničarju, preluo

zanjst postavljajo, da je med njegovimi gosti znan tat povrnikov. Gostilnar kaže v svojem prvem razburjenju ozančenega gostu vrata. Medtem pa suame prvi tat s ključke povrnik po neločeni obloženega cestrota, ga obično in očide skozi druga vrata, medtem ko vse gostilničar in zvit pripravita in ne pazita na obloko.

Zločince Tom Gerhardam, ki je bil leta 1711. obesen v Tyburnu, je imel unaleca bolonjkega psicka izmečena, da je z veliko spretnostjo iziral ljudem na cesti iz rok denarnico ter stekel z njo k svojemu gospodarju, ki ga je čakal na kakem oddaljenem prostoru. — Benolija to zločinci vplivji v

Neka poljska grofica, ki se je večkrat vozila po železnici na Dunaj iz Krakova, v čezar bližini je imela svoje posestvo, je bila skoro vedno med potjo okradena. Nazadnje, pred kakimi petimi leti, ji je zmanjkalo iz dobro zaklenjenega kovčega dragocenosti za 30.000 kron. Polleija je pregovorila groficeo naj zopet potuje po isti poti. Na železnico pa se je oddalo izredno velik kovčeg, čegar vrednost je bila zelo visoko označena. V tem kovčegu pa je bil skrit to pot nek tajni policist. Naenkrat je čil detektiv med vožnjo, da nekdo z vso lahkoto odpira ključavnice kovčega. Ko je odprl pokrov, se je dvignil iz

kovčega detektiv in pred njim je stal železniški sprevidnik, ki je imel ponarejene ključce. — Nekli celi družini v malem mestu, ko se je vrnila po noči utrjena s plodne zabave, so tatovi pokradli vse dragocenosti in sploh vse obloko, naj je bila v omarah ali pa zunaj kje po stoleh, kakor tudi vse perilo. Izmed domačih se ni nihče zbudil in zjutraj so morali ostati vsi v posteljah, ker niso imeli čisto nič za obleči.

Druga polovica življenja je prekratka, da bi mogli popraviti napake, storjene v prvi.

Nesrečen tat.

Pri nekem bruselskem zdravniku je že pred desetimi leti zmanjkalo dragocenosti in vrednostnih papirjev v skupnem znesku 300.000 frankov. Zdravnik je dolžil tatvine svojega sluzu Franceza Gerarda, ki se je ja priznal, da je on tat. Inel je ukradene stvari vseh deset let zakopane. Žalaj je mislil, da ne bo nihče več privel tatvini na sled, zato je hotel stvari pri kakeri bankirju spraviti v leuar. Deset let je nesrečni tat skilval ukradene stvari, ko pa jih je mislil začeti vžvati, so mu jih odvzeli njeza pa zapeli. Ali ni to pravo zlatnine in vrednostnih papirjev, snola!

Kravja dekla.

Francoski spisatelj Jean Rochon.

Točno ob deseti uri zvečer se je odpravila kravja dekla, utrajena do smrti, spat.

Opolnoči se je vzbudila; tako se ji je zdelo, kakor da bi se kdo sprehljal pred kašo, v kateri je bilo njevo ležaje.

Nemirno se je premetavala po postelji. Domislila se je, da je — kakor že večkrat — pozabila zapreti vrata, toleča li kaša!

Ko se je od strahu nekoliko opomogla, je skočila s postelje in zaklicala:

„Kdo je?“

Nobenega odgovora... Vendar je čula korake, ki so se, mesto oddaljevali, še bližali...

„Kdo je?“

Zadnja beseda ji je običajna v vrata, ker je spoznala v mesečni svetlobi, ki je padala skozi strešno okno, senca...

Istočasno je zaslišala votel glas, kakor bi prihajal iz groba:

„Ne boj se, Mariette... jaz sem.“

„Kdo, jaz?“

„Gerard, tvoj mož!“

Dvajset let ga ni videla, in ni slišala njegovega glasu. Nikakor se ni čutila ponorele.

„Kaj hočeš?“

„S teboj govoriti.“

Na prestilu se stopal Gerard bliže, v poseben je bila opaziti raztrgana postava pijanega postopanca.

„Prokleto! saj se nič ne vidi v tvoji opatiji!“

Opotekel se je proti kupu dračja ter padel na njega.

„Saj si pijani!“ je tožila ženska.

„Nikakor ne!“

Vstal je, se zmota opotekel ter se komično težavno vsedel na trinožen stol, ki je stal poleg postelje.

„Dva dni sem že zunaj, na deželi. Malo dela je v Parizu... Cazaire... saj ga poznaš... delal je stole... mi je rekel, da si tukaj. Prišel sem semkaj... da ti ne bi delal sramote... v poznih urah... nimam poštenih oblek na sebi.“

Po vsaki zgovornosti beseli se mu je koleno, in močno je zadrla po zgornji. Vsa tresoč, naslonjena na posteljo, zmruzovala v srajci, je žena molče poslušala. Kakor da bi videla kako pitkanec, tako je bila zmedena.

Skušal jo je pritisniti nase.

„Kaj, ali se ne veselisi, da me vidiš. Ne odgovoriti mi, Mariette?“

Čisteno vprašanje jo je spravilo k zavesti. Odrinila ga je, in strogo, kakor sodnik, je zagrmela na njim:

„Ali se ne sranuješ, zahtevati kaj takega od mene? Pred več kot dvajset leti si ostavil dom, ne da bi mi povedal kam greš... Lepo, človek, ki požene prihranke svoje žene po grlu, ter oddide... Petnajststo frankov... vse kar sem si mogla v trinajstih letih prihraniti, si naukret izdal in potem adieu — si šel in prepustil ženo usodi... Pogini ali ne... mene nič ne briga! Usmiljenje je dobro za živino!“

Pod to ploho očitano je postopaj večkrat pokrival z glavo, da je bilo videti, kakor bi k vsemu ironični pritrjeval; potem je zanosil:

„In mali?“

Od strahu se je skrčilo stee ubogi dekli.

„Mali? O njem govoriš! Stavim, da ne veš njegovega imena!“

Zakolodno se un je.

„M... Mo... tiš se? Vi... vi... diš, kaka... la... žeš! Imenjuje se... Re... Rene... ha? Kaj — stara?“

Žalostno mu je odgovorila:

„Da, prav imaš; stara sem! Pri težkem delu, katero opravljam sedaj že 40 let, bi bila že pri mlajših letih. Nisem počivala! Živeti sem morala in vzgledati malega... Nate nisem mogla računati, ne na kakega sorodnika... Kljub temu, ne morem tožiti: otrok mi je naredil mnogo veselja! Pošten je, priden in ljubezljiv, kakor malo kateri! Prisegam ti, da je drugačen, kakršen si ti! Ponosna smem biti najj, ker v vsem okraju ni ljubeznejšega otroka, kakor je moj! Prihodnje leto pride od vrnjakov... Pustila sem ga izužiti rokodelstvo, da bude enkrat sam svoj gospodar... Skupaj bova živila.“

„Da bi bil samostojen? In s čim?“

„Z mojim denarjem!“

Kakor dve bakliji so nenkrat začarele oči v poživljenem pijančevem obrazu:

„Denar! Ti imaš denar stara? Ravno radi tega prihajam! S svojim otrokom hočem deliti... sem z denarjem!“

Zdrznula se je, vsa preplašena.

„Jaz, pa da bi ti dala le en sous? Glej, da se zgubiš!“

„Pravim ti, da potrebujem denar, stara!“

„Glej, da se zgubiš!“

„Paži se!“

„Prevozi si pijan, da bi mi mogel kaj storiti!“

Naenkrat je začutila, da jo je zagrabil za vrat.

„Izpusti me... Gerard... izpusti me!“

„Tvoj denar hočem... pri vrata, ali te pa zavlamin!“

Napol zadušena, je zaklicala:

„Ne, ne! denar je Renejev!“

Trinožni stol se je prevrnil; mož, prestrašen vsled topota, se je še bolj razjaril.

„Pri bogu! Ali mi ne poveš, kje ga imaš? Da ali ne! Zadavim te! Kam si skrila denar?“

Še dvakrat je mogla zakričati:

„Morilec! Morilec!“ potem pa se mu je zgrudila pred noge.

Razbojnik je bežal, ker je zaslišal, da je nekdo odprl vrata. Pri slobnem svitu se je sklonil najemnik čez nekaj, kar mu je bilo na potu, in spoznal svojo deklo.

„Nebeški bog, umorili so jo!“

Mislil je v resnici, da je mrtva. Toda ona je imela še toliko moči, da je odmajala z glavo. In tiho je šepetala:

„Tam — — — tam — — — za Reneja!“

„Dvesto louisov?“

Po teh, le z največjo težavo izusteni besedah je pokazala na votlino v sviv tram na stropu, kjer je bil njen zaklad skrit. Najemnik je stopil na stol in prijel za usnjat možgajček. V njem so žvenkljali zlatniki.

„Tukaj, Mariette. To je za tvoje ga sina?“

„Da, povejte mu...“

Njeno telo se je vilo v smrtnem boju.

... da njegova mati... ni ljubila nobenega na svetu bolj, kakor njeja!“

Presenečen jo je vprašal najemnik:

„Kdo te je vendar napadel? Videl sem nekoga bežati, ko sem odprl vrata... Ali ga poznate?“

„Ne, nisem ga mogla spoznati!“

Ne vojne, ampak -- mir!

— Iz tržaške "Edinosti". —

Dne 26. oktobra t. l. je prinisel "Slovenski Narod" na uvodnem mestu članek, ki nam je zopet pokazal, kam žene človeka strankarska strast, ali bolje rečeno: strankarska zaslepljenost. Članek je napisal neki J. M., ki pa mora biti jako — nagel mož, kajti v svojem strankarskem ozračju je zašel daleč, jako daleč... Priznava, da pristaja liberalnim idejam, ne more biti prijatelj klerikalcem, ali tudi liberalizem mora imeti svoje meje in se sme sezati le do tam, kjer pamet in ljubežnost do naroda kliče; dovolj! Pisek omenjenega članka pa se je zaletel tako daleč, da v resnici nismo mogli verjeti lastnim očem, ko smo čitali ideje, ki jih je mož razvijal slovenski javnosti. In zopet smo morali z žalostjo izpoznati, da je pri nas strankarstvo tako razvito, ali bolje rečeno, da je tako zašlo s pota, da dandanes klerikalec in liberalalec iste narodnosti ne poznata v svojem sovražstvu nobenih mej, da v svoji zaslepljenosti podajata roko rajše najhujšemu sovražniku le radi tega, ker zastopata vsak, drugačne politične nazore. Ni ju ne veže dejstvo, da sta oba ene in iste matere otroka! In tako doživimo še kedaj, da bodo klerikalec, oziroma liberalalec rajše sklepal mir z našimi narodnimi nasprotniki, Nemci, nego pa s svojimi brati, sinovi slovenske matere! Pri nas se res uresničuje pregovor: kjer se dva teteta, tretji vse ima. Samo da ta "tretji" ne bude morda Slovence-klerikalec, ali pa Slovence-liberalalec, ampak naš najhujšji sovražnik — Nemeč. Da pa bodo znali naši čitatelji, kakšne nazore je razvijal g. J. M., hočemo navesti nekaj najmarkantnejših točk iz njegovga članka.

V začetku omenja znano afero "Cirihmetodarija" in klerikalni napor, da bi družba prišla pod scepter klerikalizma, ali pa da bi se uničila. In družba je res postala nekako zlato jabolko, ki bi kranjski klerikalec radi ugrijali in ki je vsled tega od strani ravnostihih klerikalcev bojkotirana — dajsi je nadstrankarska in rekli bi: središče sil, od koder se že leta in leta uspešno branimo proti nasilnemu žrelo tujerodcev — Nemecev in Italijanov. Res je, da klerikalec, kolikor morejo, izpodkopujejo družbi tla in res je, da je sedaj vzdržuje skoro izključno le neklerikalni žepi, oziroma žepi onih pametnih Slovencev, ki vidijo v njej veliko kulturno-obrambeno društvo, ne pa oganjača političkih strasti. In če jo vzdržuje je neklerikalni žepi, to znaka, da oni znajo ceniti nje vrednost.

Dalje pravi članek dobesedno: "Vspričo dejstva (da namreč steguje klerikalni roke po družbi, oziroma, da jo hočejo uničiti) moramo se pa naprednjaki, ki vzdržujemo družbo, vendar enkrat odkritosrčno vprašati, ali se ogromni kapital, ki ga vsako leto naberejo za šole ob meji, sploh obrestuje tako, da ima naš narod, korist od njeja? Ali mar

naposed niso vse žrtve in vsi naši nečloveški napori — Sisifovo delo? Meje naše hočemo naprednjaki braniti pred tujci, a doma že gospodari tujec, groznejši in nevarnejši od Nemca in Laha — klerikalalec."

Ko smo prečitali tu navedeni odstavek, nas je — odkrito bodi povedano — obšla rdečica. Takega zaključka ne more napisati slovensko čuteča roka, naj bo že liberalala ali pa klerikalala. Požrešni Nemeč in propadli Lah da sta nam ljubša od rodnega brata Slovencea, ki je slučajno drugi nazorov, nego jih izpovedujemo mi! Izpodtikali smo se večkrat ob goriske klerikalale, ki se vežejo z laško gorisko irredento (in ravno liberalale so to večkrat naglašali) in sedaj nam prihaja g. J. M. in v svoji strankarski strasti svetuje nekaj smakega! Saj vendar pravi, da je za nas hujši sovražnik Slovence-klerikalale, nego Nemeč ali Lah! — Kam ploveemo, kam jadrano?

Dalje krivi g. člankar klerikalale, da je naše ljudstvo po deželi v tem in brez volje do narodne zavesti. Govto je g. J. M. pozabil, da so bili časi, ko so tudi liberalale kolikor-toliko obvladovali situacijo na gospodarskem in političnem polju, vsled česar morda tudi na njih pada nekaj krivde na zauparjanju ljudskih misli v izobraževalnem in gospodarskem oziru. Torej vsak malo smo krivi, a najbolj se ravnostiji Nemeč, ki so nas držali skozi stoletja v temi, ko so bili sami na krmilu v veliki avstrijski ladiji in ki bi nas tudi dandanes poslali kar v — Sibirijo, samo če bi mogli! Ali ne ve morda g. J. M., da so ravno ti "nedolžni" Nemeč, ki nam odrekajo vse, kar nam gre po vseh božjih in državnih zakonih!! In mi naj bi jim odpirali na stozaj naše meje!! A idimo dalje!

Ko je navedel nekaj dokazov zoper klerikalale, pravi: "Kaj nam torej pomaga, če v tem ali onem kraju na meji odbijemo tuji naval, če pa v duševnem oziru ne reformiramo našega obmejnega brata in če pustimo, da se v osrčje naše slovenske domovine zajeda ostuden črv."

Nadalje omenja tudi češko-nemško spjavo in pravi, da bolelo šele potem Slovence čutili nemeški furor. — Ali bi ne bil na mestu tu poziv, naj se Slovenci boljše in močnejše zavarujejo na svojih mejah, da bodo lahko odbijali naval Nemecev!! Pravi, da na tej kulturni stopnji slovenski kmet težko vzdrži naval. Tu svetuje izobrazbo ljudstva potom dobrih knjig. To bi bilo doero. Naj pa ne pozabljata, da se ponekod že dlje časa in celo tudi čez našo avstrijsko mejo — med Slovence v bližnje kraljevstvo — pošiljajo časopisi in knjige, kar gotovo tudi pripomore k obrambenemu delu. Če bi g. člankar le malce prepotoval našo narodnostno mejo, bi se gotovo prepričal na lastni oči, da je denar, ki ga je izdal narod po družbi sv. Cirila in Metodaja, za-se tako dobro naložen in da nosi tako sadove, da moramo biti vsi družbi le hvaležni in da moramo blagoslovljati trenutek in moža, ki so ustanovili družbo! Zažele bi gotovo tudi od sam, da bi družba še nadalje delovala v istem smislu kakor doslej in morda še v večjem obsegu. Res lepa je ideja o ljudskih knjiznicah, a vendar bi moral člankar znati, da je družbino stališče tako, da bi si težko uprtila še drugo delo, ki je že deloma opravljajo razna akademična narodno-radikalna društva, akoravnavno so od rodoljubov še vse premalo podpirana.

Svoje ideje o knjiznicah pa bi bil lahko podal v drugi obliki, ne da bi

razvijal take ideje, ki največ širijo brezdno med našimi strankami in ki razburjajo tudi hladnokrvne ljudi. Čas je, da tudi med nami zavladarodoljubno spoznajanje o ureditvi naših medsebojnih razmer po znanem latinskem reku: In necessariis unitas, in dubis libertas, in omnibus autem caritas! (V potrebnih stvareh bodimo složni, v dvomljivih vladaj svoboda, v vsem pa vstripljivost!) Upravičeni smo to zahtevati, ko vidimo, kako stremiti Čehi in Nemeč za tako medsebojno uredbo, ki so kulturno gotovo bolj razviti in gospodarsko nemognejši, nego smo mi.

Miru potrebujemo in ne večnih bojov, v katerih se ruši — vse!

Za kratek čas.

Tudi pri bogu ni vse mogoče.

V neki mali vaseci na Kranjskem je povedala neka kmetica fajmoštru, satezeja je srečala, vsa oveseljena, da je dobila njena krava pravkar dva teleta. "In pozilje, gospod fajmošter," je nadaljevala, "šele pred četrta leta smo dobili tudi dva teleta." "Tako, tako, in vedno od iste krave?" je poizvedoval gospod župnik. "O ne, gospod fajmošter, to ne bi bilo mogoče."

"Ali ne veste, da pri bogu ni nič nemogočega," jo je zavrnil gospod župnik, nakar je dobil v svoje začudenje in odgovor:

"Pri bogu že, gospod fajmošter, ampak pri kravi ne!"

Nepricakovan odgovor.

Stalni gost (gostilničarju): Danes pa vaše, pivu ni nič vredno! V gostilni "K lipi" grem, tam je vedno izborno."

Gostilničar: "Počakajte malo."

Stalni gost: "Ali hočete mogoče nabiti drug sod?"

Gostilničar: "Ne, ampak z vami grem."

Spoznal ga je.

"Srebrnozvonki glas moje neveste mi je spraval do zaročke."

"Ali ne tudi očetovo — zlato?"

Smola.

Denarni pismonoša: "Gospod Sodček, denarno pismo je za vas na pošti, pa katero pa morate iti sami."

Dijak: "Sveta nehema! In ravno sedaj sem posodil svojemu prijatelju klac —!"

Ljubeznjivo.

Žena: "Nekdaj si vedno govoril, da bi z menoj raj v peklu živel, kakor brez mene v raju."

Mož: "Tako — to sem rekel? No, veš kaj stara, ta želja iz mladosti ni let se mi je tudi kar najlepše izpolnila."

Pri čudežnem zdravniku.

Na kateri bolezni bolnik boleha, spoznam takoj iz njegovih oči. Tako mi pove vaše levo oko natanko in razločno, da se vam je vnel slepič."

"Tjendar ni mogoče; prvi sem za vsaj s tem slepega očesa že zbolel in so mi ga otrezali, drugič je pa moje levo oko stekleno!"

Prav ima.

Mati: "Kaj, Jožek, se vedno si v postelji? Kaj, vstani in stram te bodi!"

Jožek: "Mama, pusti me še nekoliko časa ležati. — Saj se tudi v postelji lahko sramujem."

Slovensko Zdravišče

V NEW YORKU

glavni zdravnik in ravnatelj

Dr. J. E. THOMPSON

POZOR! SLOVENC! POZOR!

Neovrgljiva resnica je, da je le isti zdravnik najboljši, kateri se ne hvali sam, temveč katerega hvali narod. Ravnatelj od Slovenskega zdravišča hvalijo tudi naši rojaki, izmed katerih nam ravnakar en rojak javlja, kateri je bil bolan 2 leta in ga nisur drugi zdravniki mogli ozdraviti.

Zahvalno pismo Dr. Thompsonu

Cenjeni zdravnik!

Prosim Vas da mi ne zamerite, ker tako dolgo nisem pisal. Narznaniam Vam, da sem sedaj popolnoma zdrav, se dobro počutim in delam vsaki dan. Prav lepo se Vam zahvalujem za Vaš trud pri zdravljenju: jaz sem že mislil, da ni zdravika, kateri bi me mogel ozdraviti. Kot sem se slednjič obrnil do Vas, ste me pa popolnoma ozdravili. Povsod Vas hočem priporočati in polivali kako se prizadevate, da ozdravite vsakega, kisa Vam zatete.

Kočno se Vam še enkrat zahvaljujem za to, ko ste toliko potrudili, da ste me ozdravili. Če bom še kedaj pomoči potreboval, prosim, da mi boste še pomagali.

Vas lepo pozdravljam,

John Suboropez, 314 N. 9th Street SHERBOYGAN, Wis.

ROJAKI! Ne dajte se toraj nadalje motiti od kakih sumljivih kompanij ali lažnih zdravnikov, temveč idite ali pišite v slučaju bolezni le na to zdravišče, kjer bodeite sigurno najbolje postreženi.

Plama pišite v materinskem jeziku, ker to bistveno olahča obično delo.

"SLOVENSKO ZDRAVIŠČE"

DR. J. E. THOMPSON

342 West 27th St., New York, N. Y.

Uradne ure so: Obdelavnikov od 1 do 4 ure popold., v nedeljo od 11 do 2 ure popold.

MLADI MOZJE STARI MOZJE MOZJE SREDNJE STAROSTI.

Mozje, ki se nameravajo ženiti — mozje, ki bolchajo — mozje, ki so bili nezmeri, prestrastni in ki so prevrgnani; mozje, ki so slabi, nervozni, uničeni in kateri to dosegi starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladkosti življenja. Val ti mozje morajo pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove, kako mozje uničuje svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smajo ženiti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi zastrupljeni krvi ali sifilitis, triper, slabost, splošna oslabeleost, zguba spolne moči, nočni gubitek, revmatizem, organske bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvične bolezni.

Ti svoje mož je že sadilalo perfektno zdravlje, telesno moč in polivaje jestem te dragoocene knjižice. Zeloza znameniti je in vsakeje stvari, kateri bi moral znati vsak mož.

Ne trčite denarja za tuborna in maloverdna zdravila, dokler ne ditate te knjižice, katere vam pove, od česa ste zboleli in kako zabolite popolno in trajnoozdravljenje. Zapomnite si, ta knjižica se zove **POLNOMA ZASTONJ**. Mi plačamo tudi poštne. Na svojem ostriku ali kuponu zapišite razločno svoje ime in nashov, odrezite kupon in pošljite nam ga še danes. Ostalo izdamo mi.

50,000 KNJIZIC ZASTONJ MOZEM

Odrezek za brezplačno knjižico. Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.
Aus. 300, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODI:—Zanimu me pomnila, z katero nudite Vašo knjižico brezplačno. Prosim, jo pošljite tudi po takoj.

IME.....
NASLOV.....

POZOR ROJAKI!

POZOR! SLOVENC! SLOVENC! SLOVENC! SLOVENC!

THE LACKAWANNA.
Najpripravnější železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposrednej bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo po cen!

THE ROAD OF ANTHRACITE
Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premočev okraje. Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsake smeri po pet vlakov: Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štiri vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet; Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.

Nadaljne informacije glede vožnjih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dode pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen,
glavni potalski agent
90 West Street,
New York.

POZOR! SLOVENC! SLOVENC! SLOVENC! SLOVENC!

Is the Best Tobacco

Za kajenje in čikanje. Tekom zadnjih 40 let je bil ta drobno izrezani tobak najbolj priljubljen. Zavrt v skrbno izdelanih zavojih, v ktere ne more priti prah. Dober za cigarete. V VSAKEM ZAVOJU JE TUDI PAPIR ZA CIGARETE, KI SE DAJE BREZPLAČNO. Parite na znakom "Gail & Ax".

5c.

Prodaja se povsodi

GAIL & AX
The American Tobacco Co.
Baltimore, Md.

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so:

TRSTA \$23.00
LJUBLJANA 38.60
REKA 38.00
ZAGREBA 34.20
KARLOVA 34.25

Za Martha Washington stane \$5, za Alice, Laura, Argentina, Oceania \$2 več

II. RAZRED do

TRSTA ali REKA \$50.00 do \$56.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York

Jugoslavanska Katol. Jednota.

Incorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minnesota
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOSH, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KBRZIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz. odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IVAN PRIMOZIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Rešilna nagrada. C. kr. deželna vlada je, podvelja Viljemu Petarju iz Gorenje Save, ker je z lastno nevarnostjo življenja rešil Fr. Legata iz Gorenje Save, da ni uročen. nagrado v znesku 20 K.

Nova vinarska cigareta. Povodom podražnja tobaka namerava tobačna reži izdati novo vinarsko cigareto, ki pa bo samoosbehi umljivo veliko slabša kakor dosedanje drame.

Zdravstveno stanje v Ljubljani. V času od 30. oktobra do 5. novembra se je porodilo v Ljubljani 23 otrok, med temi en mrtvojenec. Umrlo je 20 oseb, med temi sedem domaćinov. Umrlo je za različnimi boleznimi 13, za gripo 1, vsled nezgode 2, za jetiko 4 osebe.

Skratica v Novem mestu kar ne poneha, vedno se prikazuje sporadično. Pred kratkim je zbolel na skratično trgovca T. O. otrok. Dobil je naloz, da naj ga da, ko je umrl, v mrtvašnico. O. se je temu akazu uprl in imel otroka doma na mrtvaškem odra. Tako ravnanje je sicer umevno, toda nevarno.

Telesna poškodba s smrtnim izidom. Janez Gorup, 76 let stari posestnik pri Sv. Andreju blizu Moravč, je ob priliki, ko je doma voz premikaval, se poškodovaval na desni roki na ta način, da mu je odtrgal palec. Mož je šel v ljubljansko bolnišnico iskat zdravniške pomoči, a bilo je prepozno, umrl je na zastapljenju krvi.

Prepovedana prekuba za zimo. Zakonska Luka in Frančiška Beve, gostača, sta se pevala s tem, da sta iz skladišča v G... in ga nosila domov. Bera so vidi, ko je nosil od tam lesene roke, katere je doma razlagal. Tudi ženo so ljudje opazovali, ko je iz skladišča nosila ponoči les domov. Našlo se je tudi pod slamo skritih 15 čokov razne velikosti. Kakor se vidi iz celega položaja, sta se hotela dobro s kurjavo za zimo preskrbeti.

Samomor v Radovljici. Iz Radovljice se piše: Dne 12. t. m. ob 3. uri popoldne si je z nožem prerezal vrat Josip Teran, zidarski majster in hini posestnik v Predgradu. Ko je žena odšla iz sobe, zaklenil je za njo vrata in takoj izvršil samomor. Na klie žene, ki je slutila nesrečo, je še sam odprl vrata, se zgrudil na tla in v nekaj minutah vsled izkrvavljenja umrl. Vzrok samomora je gotovo neozdravljiva bolezen, na kateri je dolgo časa trpel. Iškaj je zdravja v ljubljanski bolnišnici, odkoder se je povrnil na svoj dom neozdravljiv. Star je okrog 40 let, doma iz Bele, občina Predvor. Zaprta ženo in enega otroka.

Odlikovanje slovenskega podjetja. Kakor že znano, je bila v teku tega leta na Dunaju prva mednarodna lovska razstava, katere se je udeležilo več puškarjev iz Borovlj. Odlikovani so bili še štiri in med temi tudi slovensko podjetje, prva borovska orožnišarinska družba Peter Wernig v Borovljah.

Sreča v nesreči. Dne 11. t. m. okoli pol 2. ure popoldne je s strehe trinitrostropne hiše v Bethovenovi ulici št. 4 v Ljubljani na dvorišče padel 18-letni kleparski pomočnik iz Šiške Jožef Cerkovnik ter se le na desni noži poškodoval. Na lice mesta došla policijska komisija je odredila, da so ga z rešilnim vozom prepeljali v deželno bolnišnico. Prvo pomoč so mu dajali v hiši stranke s tem, da so mu polagale na glavo obkladke. Čudo je veliko, da se Cerkovnik pri taki visocini ni ubil, marveč bil pri popolni zavesti, je go-

jo je Kovačič imela pri sebi; okrog 2 krovi drobiza je vzela na roko in priznanju Kolmanič, češ, da polovica vsega, kar je ostalo po umrlu, pripada njej, ker sta živeli v taiker razmerju med seboj. Bankovce za 20 K, ki ga je Kovačič hranila na dnu svojega kovčeka, je vzela Kovačičova, češ kot odkodnjino, ker je Kovačič dal časa pri njih stanovala. Govori se, da Kolmaničevi niso radi tepeli Kovačičeve med seboj. Umrla je baje od letošnje spomladi, ko ji je umrla mati, poslala ožojnu in se je zadnji čas udala tudi zganjevitja. Vsekar je baje govorila o samomoru. Truplo so prenesli v Ivanjsko mrtvašnico in je obducirali. Preiskava bo pač pokazala ta tajnosten slučaj.

KOROŠKE NOVICE.

Dijaka, cerkvena tatova. Pri Gospe Sveti na Koroškem sta 4. t. m. dva tata oropala nabiralnika v cerkvi, a sta bila še o pravem času zasloona. Pišeta se, kakor sta pred orožnikom izpovedala. Holzinger in Mikljin, ter sta dijaka na celovški realni. Ukrala sta okrog 20 K ter sta imela denar že razdeljen, ko ju je orožnik prijel.

PRIMORSKE NOVICE.

Novo okrajno glavarstvo začne s 1. januarjem poslati v Trzicju (Monfalcone) na Goriknem.

Uolomi so neznanj tatovi v noči od 9. do 10. t. m. v noko vilo v Gorici proti Soškemu mestu. Tam stanuje sama neka gospa, ki je ustrelila iz samokresa, ko je slišala na vprašanje, kdo je? odgovor: Ljudje, ki imajo dolge roke. Tatovi so izginili. — Uolomi so neznanj tatovi v vilo dr. Tunc in ulici Trigemina v Gorici ter pobrali raznih dragocenosti, ženske prstane z briljantji in drugo, v vrednosti nad 4000 K. Tatovi so bili baje maskirani.

Garibaldijevo himno so peli lani 5. sept. v Trzicju trije Trzicanji. Obsojeni so vsak na 7 dni zapora, eden na globo 100 K.

Na dražbi vojaških konj v Beljaku 4. oktobra je kupil Andrej Vodopivec iz Kamenj dve kobilici. Eno je bila v vsakem pogledu prav dobra; druga pa nevarna in besna. Ko je prvi teden po nakupu vozil blago, mu kar nena-

doma zbesni in začne cebati. Pri tem zlomi oje voz, rani njega na roko in nogo. Le z največjo težavo jo je nikrotil s pomočjo sopotovalca. Vsled sitnega poškodbe se mu je noga gnojila tam, da so ga morali operirati. Predno okrevaj, bode pretleko eden da dva meseca. Pred dyema tedni ženeta pit kobilici njegova dva dečka. Kar nenadoma se strže "zlobna" dečka iz rok in napade svojo tovarišico s kopiti in jej pri tem zada silne udarce, da se jej je kost nad kolecom zadnje noze strla in čez dva dni pretrgalo meso in koža. Vsled tega je tudi poginila. Tako je prišel revex v bolezen sam in zgubil dobro kobilico vredno 600 K.

Pod mlinsko kolo je padel 11-letni deček Alojzij Čotar iz Dornberga. Deroga voda ga je potisnila pod kolo. Zdravilo mu je, ko je hotel stopiti v mlino in je padel v vodni kanal mlinskega kolesa. Potegnilo so nezavestnega iz vode ter odpeljali v goriško bolnišnico.

Novo orožniške postaje bodo v Rožlju, Zapotoku, v Logu in na Srednjem.

Kiosk "Miramar" v Graježu ob glavni obrežni promenadi je pogorel 2. t. m. do tal z vsem blagom vred, ki je ostalo od letošnje sezone in ki je bilo vredno po inventarju, napravljenem ob zaključku, nad 9800 K. — Oganj je bil podtakajen.

NAZNANILO.

Članom društva Jasna Poljana št. 10 S. D. P. Z. v Brownfield, Pa., se naznava, da imamo glavno letno sejo in volitev glavnega odbora dne 4. decembra. Tem potom se vkladno vabi vse člane, da se te seje udeležijo. Kdor se ne udeležiti te glavne seje, bode plačal \$1 kazni. Začetek seje ob 2. uri popoldne pri g. Ivan Stritarju na Brownfield, Pa.

J. Gorše.

P. O. Box 58. Brownfield, Pa.

Iščen brata JANEZA RUPARČIČ. Doma je iz Loskega Potoka. Pred 4 meseci je bival v Kipling, Mich. Prosim cenjene rojake, da mi naznanijo, kje sedaj biva, ali naj se sam javi njegovi sestri Johani Cvar, P. O. Hoffmann, Mont. (23-26-11)

Kje je MATEVŽ JAZBEC? Doma je iz občine Brdo. Pred nekaj časom je bival v Cleveland, Ohio, in sedaj ne vem, kje se nahaja. Za njegov naslov bi rada zvedela njegovov svakinjo: Apollonia Merunn, 335 E. 6th St., New York, N. Y. (23-28-11)

Kje sta ANTON JERMAN, po domače Kovačev iz Rak, in ANTON ROSTEN, po domače Krtno iz Gornjeja grada, oba v Savinski dolini? Bila sta tukaj v Milwaukee, Wis., in sedaj ne vem, kam sta šla. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se sedaj nahajata, da mi naznani. — Florian Rakun, 360 Florida St., Milwaukee, Wis. (26-29-11)

NA PRODAJ BOARDINGHOUSE. Prostora je za 14 fantov in kar se potrebuje pri stanovanju. Cena \$100. Več se piše pri: Anton Musič, 5016 Elsinore St., Collingwood, Ohio. (23-26-11)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM

August Bach.

137 Washington St., New York City

kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedno čiste sobe za prenočanje. Dobra domača hrana.

21 JEWELLED
ZELEZNIŠKA URA

Remontirane vlah in stroji, zamenjane in zložene. **20 LET GOLD FILLED** rjavne divone pokrove leno urezane. Čelo NARČANSKI časomer. Jadrinski poslovalni časomer na ZELEZNICI, Kjer oni ZARTEVAJO LE ZA NESLIVNE URE.

JAMČENA JE ZA 20 LET.

Posebna ponudba: Mi popolnimo na vsaki naslov C. O. D. \$5.75 in obseprane stroške s dovoljenjem, da se popolnimo zapeljate; Če ne bode popolnena zadovoljni kakovost in ostano ne plačate nič centa. Zapolnite si, da morate plačati \$25.00 za stroške jednako oro pri katerem brezvestnem trgovcu. No, fino Z LATOM PREVEČENO VERIZKO IN PRIVESEK Z visoko ura.

EXCELSIOR WATCH CO., 1907 Atheneum Bldg., CHICAGO.

POZOR!

Izvrjeni pevovodja

Prednost ima oni, kateri zna tudi počevati godbo. Vsa tozadevna pisma pošljite na uradništvo "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kakovost kave sodi se napram okusu, vonju i barvi.

FRANCKOVA CIKORIJA

glasovita primes kave

je ta skrivnost te kakovosti

vonja in barve.

Vi zamorete vedno doseči izvrstno kavo fin ga okusa, z primestajem Vašej kavi

FRANCKOVO CIKORIJO

ta glasoviti primes kave.

Zahtevanje od Vašega grocerja Franckovo Cikorijo v štir voglatih zavitkih.

Vsak zavitek opremljen je z našo varstveno znamko maliniček za kavo.

Heinr. Franck Soehne & Co.

Ameriška podružnica, He'nr. Franck Soehne v LUDWIGSBURG, NEMŠKA. FLUSHING, NEW YORK

FREE

POSEBNA UVEDBENA PONUDBA VSA TA LEPA DARILA - Brezplačno

Da zamorete hitro uvesti naše izborne dvojne gold-plated ameriške ure, ponujamo brezplačno različno izbrano ura lokom približni 30 dni, za sletenje, jedno prave stvro vrtne kuhinje izredno fino verizo co z privekom; dunajsko pipo iz morške peni; dunajsko cev za smotke in za cigarete iz morške peni; lepo ženske kraso; par golokondskih uharov; izredno fino nesposno letni dva lepa zaplačna gumba in štiri gumita za ovetnike. Za vsaki to skleno posilino Vam, roduči namo jedem prvim temoci vse te predmete za vsako ura. To je prva **20 let jamčena ura**, v. z. drizulji opremljena in v Ameriki izdala za najmožnje vrste. Vese i bojuje, dia 9 inate, Polirizirje je dvojna polna tona in lepo okrašeno. Ingleda kakovost ura za \$25.00 in darila popolnimo za \$1.95. Vse popolnimo na C. O. D. s dovoljenjem, da se stvari prekledajo. Pregledite vse v urah in esprezne druzlje. In ako niste v ponudbi zadovoljni, pošljite nazaj, niso ga niso povrnj plačate \$10 in ekspresno stroške. Vi nifitear ne zaskrate. Nif, vse ne velja ali bi si lepe predmete ogledate. Ako pošljete 74 94 zajedno z naročilom Vam, si vse vseh ali ne spremeni strokov in nalog toga dobite v darje. Vse popolnimo brezplačno. **BREZPLAČNO!** Ura in darila moč kupiti šest posilino za \$25.00. Prite hox to in molko ali Senturo. Pošljite, akoli.

CARROL CUTLER & CO., 722 MANHATTAN BLDG., CHICAGO, ILL.

Josip Russ,
THOMAS, W. Va.

trgovina

Z mehanim blagom, Saloon in Grocerija.

Pri meni vsakdo dobi kar želi in to po najnižji ceni. Pridite in prepričali se bode.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja bela vina po 70c. gallen
crno vino po 50c. "

Drotaik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

NARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštaih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton	KROONLAND 17,185 ton
FINLAND 12,185 ton	VADKRLAND 12,018 ton

Kraška in nobna pot za potnike. Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se se skrbi za udobnost potnikov medkrova. Tretji razred ostoji malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov

Za nadaljnje informacije, cene in vošne listke o'gniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK	1306 4th Street, N. W. WASHINGTON, D. C.	208 McDermot Ave. WINNIPEG, MAN
84 State Street BOSTON, MASS.	219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.	119 Conroy Street SAN FRANCISCO, CAL.
708 2nd Ave. SEATTLE, WASH.	90-92 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.	121 So. 2nd Street MINNEAPOLIS, MINN.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.	800 Grand Street, ST. LOUIS, MO.	81 Montreal Street, MONTREAL, QUE.

Slabost krvi.

Ako je vaša polt bleđa ali žolta, je to znamenje, da je vaša kri slaba. Kri nima zadostno število rdečih teles in je vsled tega slaba in nečista. Nečistost prvovroči nepopolno prebavljenje zavžitih jedil. Znak takega slabega prebavljanja se:

ŽOLTA POLT,
NEPRESTANO GLAVOBOLJE,
SLAB TEK,
SMRDILJIVA SAPA,
SLABOST PO JEDI,
ZAPRDIJA,
BLJU VANJE.

Poleg teh znakov slabosti krvi je še mnogo drugih, ki se menjavajo jo okolnostih, v katerih kaka oseba živi. Mi Vam nudimo zanesljivo sredstvo zoper vse take bolezni.

JOSEPH TRINER'S
AMERICAN ELIXIR
OF
BITTER WINE

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino

Opozorujemo vas na dejstvo, da se je formula za to zdravilno sredstvo bistveno premenila in da je isto mnogo močnejše. Doza je zdaj manjša ali učink je večji. Vi si dozo lahko sami uredite. To zdravilno sredstvo in prednost pred vsemi drugimi, ker

izčisti telo, ne da bi ga oslabelo.

Ono da nove moči vsem organom in omogoči redno in dobro prebavljenje. Stara, slaba in nečista kri se nadomesti z novo, svežo in čisto, ki da tebi v vsakemu delu telesa.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Manufacturing Chemist

1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

VERUJTE IN ZAUPAJTE SVOJE ZDRAVJE

sama onem, kateri vam črno na belem svoje upljivo delovanje in mnogobrojne uspehe z originalnimi priznanji in pika- ni jasno dokaze. Prazno oglaševanje, prazne obljave in samovalne ne nikdar niso nič več. Ljudje naj nas sami hitro in priporočajo. Poslušajte resne besede naših lastnih rojakov z katerimi naše solidno delovanje, čudodelne uspehe prizna- vajo ter nas vam priporočajo. Zaupajte nam zdravniki kateri so že mnogim življenje rešili in ne zaupajte ga mladoletnim neiskusnim zdravnikom in samovalnozem, da bi se nad nami nič in praktičarji.

GLAVNI URADNIKI:
 Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
 Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
 Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
 Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
 Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:
 JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
 FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
 ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:
 ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
 MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primerio, Colo.
 IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
 S. A. E. BRALLIER, Greave St., Conemaugh, Pa.

Moj dragi zdravnik!
 Ne vem ako že kedo na svetu ve toliko kakor jaz, kako stransko je boljševiti na materini in ostalih ženskih boleznih.

Moj dragi zdravnik!
 Ne vem ako že kedo na svetu ve toliko kakor jaz, kako stransko je boljševiti na materini in ostalih ženskih boleznih. Moje prijateljice me niso več spoznale, tako sem upadla in me je bila kuno še kost in koža. Specialisti, profesorji in zdravniki so poskušali najbolje z mano ali vse je bilo brez uspeha in kazalo, da ni več pomoči za mene. Brez kakega upanja sem se še na Vas obrnila in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila pred meseci. Sprejmite prostim moje najlepše zahvalo in dajte to v časopis, da moje prijateljice vedo kje da se ženske bolezni in neprične tako čudodelno ozdravijo. Se enkrat najlepša zahvala in vam ostajam hvaležna. Mrs. Julija Kalman, 354 E. 54 Str., New York.

Moj dragi zdravnik!
 Veste mi kako dobro razrešiti moje želene boleznih se sploh nisem vedela. Moj dragi zdravnik, ki si nisem mogla predstavljati, da mi lahko pomaga, jaz sem se obrnila na Vas in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila pred meseci. Sprejmite prostim moje najlepše zahvalo in dajte to v časopis, da moje prijateljice vedo kje da se ženske bolezni in neprične tako čudodelno ozdravijo. Se enkrat najlepša zahvala in vam ostajam hvaležna. Mrs. Julija Kalman, 354 E. 54 Str., New York.

Spotoštovani gospodi!
 Dobri in slavni zdravniki od The Collins New York Medical Institute zadnjih največje zahvalno od trpiših in bolnih ljudi. Jaz sem se zdravila leta in leta ali mnogega težkega dela, slabega teka prave bolečine in srčne napake se nisem mogla rešiti ter sem postajala dan za čevrom slabša dokler se nisem obrnila in poskusila zdravljenje od teh zdravnikov. In lani najvišema in njuna kor so mi tako lepo pomagali. Danes po tretjem zdravljenju sem ozdravljena. Prosim, da jim izročite moje najlepše zahvalo. Jaz jih bodem vsem mojim prijateljicam najtopleje priporočala, ker to zaslu- žijo. Z veselostovanjem Mrs. Karolina Kleinschmidt, 124 4th Str., Olean, N. Y.

Moj dragi zdravnik!
 Veste mi kako dobro razrešiti moje želene boleznih se sploh nisem vedela. Moj dragi zdravnik, ki si nisem mogla predstavljati, da mi lahko pomaga, jaz sem se obrnila na Vas in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila pred meseci. Sprejmite prostim moje najlepše zahvalo in dajte to v časopis, da moje prijateljice vedo kje da se ženske bolezni in neprične tako čudodelno ozdravijo. Se enkrat najlepša zahvala in vam ostajam hvaležna. Mrs. Karolina Kleinschmidt, 124 4th Str., Olean, N. Y.

VERUJTE IN ZAUPAJTE SVOJE ZDRAVJE

Moj dragi zdravnik!
 Veste mi kako dobro razrešiti moje želene boleznih se sploh nisem vedela. Moj dragi zdravnik, ki si nisem mogla predstavljati, da mi lahko pomaga, jaz sem se obrnila na Vas in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila pred meseci. Sprejmite prostim moje najlepše zahvalo in dajte to v časopis, da moje prijateljice vedo kje da se ženske bolezni in neprične tako čudodelno ozdravijo. Se enkrat najlepša zahvala in vam ostajam hvaležna. Mrs. Karolina Kleinschmidt, 124 4th Str., Olean, N. Y.

Mike Palak,
 353 Helen Str., Mt. Kisco Rocka Pa.

Ako na kateri koli bolezni trpite obrnite se takoj osebno ali pa pismeno na Dr. S. E. Hyndman vrhovnega zdravnika od THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET -:- NEW YORK, N. Y.

Uradne ure. za osebne obiske so: Vsaki dan od 10 do 5 ure popoldan Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 popoldan. Vsaki torek in petek zvečer od 7 do 8 ure.

Cenjena družstva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kako pomanjklivost, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

GOSPOD MIRODOLSKI.

Spisal Josip Stritar.

(Dolge.)

"Vi torej poznate mojega očeta; tolikanj večja bude v vaših očeh moja pregreha. Takega očeta sem zapustila. srčamo mu nakopala na čestito sivo glavo; v srce sem mu meč zasadih, najbližje srca, kar jih bide v človeških prsih; izneverila sem se. zvesto sem prelomila blagumu mladeniča, katerega nisem znala ceniti, in šla sem s človekom z lepim obrazom, sladkim jezikom, a srecem popačenim! Željno sem bila sladki strup njegovih besed; verjela sem njegovim prisegam; polastil se je bil mojega srca, moje tople, vseh misli mojnih; vedela nisem, kaj delam; bila sem mu po-

luna iz knjig ter iz njih ustvarila si svoj svet v mladi, neizkušeni glavi! To me je pogubilo! Poznal je moje slabosti, menil je, da me vsa pozna; a motil se je! Lahkoverna sem bila, nepredvidna, lahkomiselna; premetil me je, izprijelil me ni mogel. Kar je bilo dobrega na dnu mojega srca, prodilo je s časom, o kakaj tako pozno! Megla mi je izginila izpred oči; izpregledala sem; lipoma mi je bilo vse jasno! Naj molčim, kako je bilo! Po noči sem vstala in šla; nočna moč bi me ne bila držala. Napotila sem se, sama nisem vedela, kam? Le dalje dalje, daleč od njega, tla so mi bila pred nogami; zbudila se mi je bila vest, ki je tako dolgo spala, vest me je gurala dalje, in ako bi bilo do zadnjega konca sveta. Sama nisem vedela kod hodim; šla sem tako dolgo, da sem onemogla in zgrudila se ob potu. Drugo veste. Milujte me, vredna sem vašega milovanja. Grešnica sem, pokorila sem se za svojo pregreho in pokoriti se hočem vse svoje življenje. Grešila sem, a padla nisem! Prosto smem pogledati očeta v osto-

blodje; neoskrunjeno podam lahko roko mladeniču, ki sem ga tako žliha. ter ga prosim blagega odpuščanja. in on bi mi odpustil, saj je tako blag, tako blag!"

Po teh besedah nekoliko časa molči. Tudi Zaboj ni govoril besede, zamisljen je sedel; v danš se mu je pač zdaj nekdanjih dni spomin. Čez nekaj časa Zora zopet začne:

"In vendar se ne upam očetn pred obličje; pokorila se še nisem dovolj. Živeti daleč od očeta, to mi je najtežja pokora. Pokoriti se hočem in trpeti in tako vsaj nekoliko zaslužiti očetovo milost. Za delko hočem služiti, truditi se in zatajevati, da pri de čas, ko bodem smela, izpokrjenca grešnica, stopiti, ne stopiti, poklek- nila bodem pred očeta ter govorila: 'Oče, odpustite izgubljeni hčeri, pokorila se je, vi ne veste, kako se je pokorila, ker tako dolgo ni smela gledati vašega obličja. Ali težko, nemogoče bi mi bilo dolgo časa čakati tega zaželjenega časa, ako bi ne vedela, kako je doma. Do vas se obračam s svojo brošnjo. Pojite, vam ne bude težko, pojite ter poživate, kako je očetn; dobro poglejte njegov obraz; v spomin si vtisnite njegovo podobo, da mi bodete vedeli odgovarjati, ko vas bodem izpraševala. A ne govorite mi o izgubljeni hčeri, da mi ne začne rana z nova krvaveči. Videli bodete Brečo; o da ji ne smem poslati sestrinega pozdrava! Z njo smete govoriti; očetu naj bude ljuba tolažnica in usmiljena priprošnjica nesrečni sestri. Pojite in vrnite se mi skoraj z veselimi poročili. Čakala vas bodem, kakor taka mati na morskem bregu ter gleda s hrepencečim očesom v daljavo, kdaj se ji prikaže ladja, ki ji priležje iz daljave, tuje zemlje, v naročje edinega sina!"

ver v ljudske pregovore; in to mi prav. Verjemite mi ali ne, vendar rečem vam, da mi ni zmoečila žgana kapljica jezika, odkar sem zapustila vašo gostoljubno hišo. Naveličal sem se vednega tavanja in kletanja po svetu; človek se sledilji vsega naveliha. Sklenil sem postati pošten, delaven človek. Stopil sem v službo pri nekem premožnem kmetu; ne da bi bil prav za hlapec, bolj za delaven sem; mož mi dobro plačuje, ker vidi, da mi gre delo izpod rok. Najprej mi je dal toliko, da sem se malo ocedil in osušil, tako da smem med ljudi. Nikdar bi ne bil mislil, da je delo tako prijetno; nikoli prej nisem bil tako dobre volje; ponoči spim, kakor bi me v vodo vrpel. Tudi tiste neprijetne, črne misli so mi prešle, saj veste; izpoglete so se mi, menim; vi ne veste, gospod, kako dobrodejne je pot, kako olajša človeka. Premalo sem se potil v svojem življenju, to je bila vsa moja nesreča. Čudite se, kaj ne, gospod, po kaj sem prišel, kaj hočem tu pri vas; gotovo se niste nadejali, da me bodete zopet kaj videli, vsaj takega me."

POTSDAM
 odpluje 6. decembra v Rotterdam.
 MAJESTIC
 odpluje 7. dec. v Southampton.
 MARSHA WASHINGTON
 odpluje 7. decembra v Trst.
 LA SAVOIE
 odpluje 8. decembra v Havre.
 ST. PAUL
 odpluje 10. dec. v Southampton.
 LAPLAND
 odpluje 10. decembra v Antwerpen.
 NIEUW AMSTERDAM
 odpluje 10. decembra v Rotterdam.
 KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
 odpluje 10. decembra v Hamburg.
 KAISER WILHELM DER GROSSE
 odpluje 13. decembra v Bremen.
 LA LORRAINE
 odpluje 15. decembra v Havre.
 PHILADELPHIA
 odpluje 17. dec. v Southampton.
 Parnike, tiskane z debelimi črkami, priporočamo rojakom, kateri želijo biti za božične praznike doma.

NAZNANILO.

Rojakom Slovincem in Hrvatom, kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika s:

JOSIP SCHARBON-a,
 415 W. Michigan St., Duluth, Minn., kateri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvoza. Vsak rojak je pri njemu najbolje poštezen.

Pošilja denar v staro domovino najceneje in najhitreje po našem posredovanju. Zastopa nas v vsakih poslih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim laskavim besedam ničvrednežev, kterih v Duluthu ne manjka. Spoštovanjem

Frank Sakser Co

Navadite se uživati Severova Družinka Zdravila v slučaju bolezni.

EDINO ZDRAVILO DOMA.

Res redkoma se pripeti, da mine štiriindvajset ur, ne da bi kd v družini potreboval zdravilo proti boleznim, kakor so

ranc,	živno meso,	zmučkenina,
uljesa,	opahki,	ožgalnina,
odrgce,	otrplost,	vnetica,
oteklina,	piki,	ozeblina,
nevralgija,	ledvena bol,	bol v hrbtu,
revmatizem,	bol v prsih,	bol v kolku

ali razna druga obolenja, katera bi lahko našli. Če imat samo eno zdravilo doma bodi isto

SEVEROVO OLJE SV. GOTHARDA.

To je izvrstno mazilo, ki je zadovoljuje in zadovoljuje tisočere bolnike, ki ga rabijo vsak dan. Cena 5cc.

Izpričevalo:

"Severovo Olje sv. Gotharda je najizdatnejše zdravilo za navadne bolesi in slučajne poškodbe," pite g. J. Paleczny iz Kewanee. "Mного trpljenja okrajša, dostikrat prihrani zdravnik in znotne stroške."

Za	Za
zimski kašelj,	bledost,
daljšivi kašelj,	slabo prebavo,
uhi ka'čj,	telesno oslabeledost,
oslovski kašelj,	zapeko,
hripavost,	zolčnico,
razdražbo v grlu	zlatenico,
in druge pljačce	otrpela jetra in
in vratne nepričike	glabovol
užívajte	užívajte
Severov Balzam za pljuča.	Severov Življenjski Balzam.
Cena 25c. in 50c.	Cena 75c.

Nudimo vam zdravniški svet od enega najodličnejših zdravnikov zastojn.

XVI.

Jesen se je bila naselila v Tihem dolu, pozna jesen s svojimi mrazimi nočmi; ko pada z jasnega neba strupena slana, ki mori življenja kal poznim evetieam in rumeni drevesom zeleno listje; s svojimi gostimi jutranjimi megami, ki kaže tako leno nad goro in dolino in preprežajo vsa pota in kota z opolzlim, nadležnim blatom; jesen s svojimi golimi njivami, zapuščenim poljem in samotnimi, mrtvimi gozdi.

Dvakrat neprijazen, žalosten je bil sedaj pogled po vrtu Mirodolskem; jesen je bila zapustila po njem svo, pogubni sled in nji se je bila pridedila nesreča! Redko je bilo videti zeleno perje po drevesih, še to je tako žalostno viselo. Tu pa tam je bilo ostalo kako jabolko, kaka hruska na goli mladiki. Pota, sicer tako skrbno snazena, bila so potresena z rumenim in rujavim listjem. Na pol globo govje v seči je bilo prepreženo z gostimi pajčevinami. Marjetice po travi so otožno povešale svoje glavice, prv stana jih je bila smrtno zadela. Tiho je bilo po vrtu, samo zdaj pa zdaj se je oglasila kaka seneca z drevesa. Ce lo vrabci so bili tihi, dasi so imeli sedaj veselo življenje. Trite ob hišnem zidu so bile polne grozjdec skoraj notri do pod strehe; in grozjdec, sicer tako zvesto hranjeno in branjeno, bilo je zdaj vse v njih oblasti; sladkosadni roj je vedel, kaj je dobro, in ni zanemarjal redke prilležitosti; molče se je zosil s plemenitim sadjem, ki ni bilo še nikoli tako sladko, kar se je pomnilo.

Kako je bilo sicer vsa živa in veselo v Mirnem dolu, in kako vse tiho in mrtvo je bilo sedaj; in vendar ni bila smrt obiskala hiše v Mirnem dolu živi in zdravi so bili vsi, oče in hčeri,

samo da ene ni bilo doma. In vendar taka izpremenba! Hiša je bila sicer še kakor prej, ali vrta se je videlo, da pogrča skrbne roke gospodarjeve. Pobit se je klavir Perun po hiši, po vrtu; nikjer ni mogel najti pripravnega mesta, kamor bi položil svoje stare ude; skoraj je bil pozabil, kaj je prijazen pogled iz gospoderjevih oči, in mlada gospodinja ga je ko pregirala iz zasemrjarjala, in vendar kaj bi bil dal za eno samo prijazo besedo; kaj je vse dobro življenje brez ljubezni! Kara Mustafa se je plazil od vogla do vogla, kakor tam gozdnem roba. Tudi Kokotilovno glasova unanzana megla, ki se vlačii se ni več tako veselo, kakor nekđaj, razlegal po dolini.

In hišni oči! Glejte ga, tam se bliža izza hišnega vogla; z rokami v hrbtni, hodi počasi po vrtu; listje mu sumi pod nogami. Se na nisel ni mu pride, da bi pogledal svoje ljubhe vinkse tate, ki mu tako vabljivo kažejo svoj blagi sad. V travo urina s pota, pod jablovo; po travi leže in gobje radeča jabolka, ki jih nihče ne pobira. Pripegne se, pobere jabolko; kako se lepo žari, kako prijetno diši! Stisne ga v roki, jabolko se stane, razkrehne, in debel, ostuden črv se privlači iz njega. Čelo se možu zmrzai srce ga zaboli, daleč od sebe začne izprijeti sad! Kak spomin je pač zbudil in pogled nesrečnem očetu?

"Žalostna jesen," zdilne nesrečni mož.

"Žalostna ali pa vesela, kakor je oko, ki jo gleda," oglasil se mu nekdo za hrbtno. Gospod Mirodolski se obrne in zagleda pred seboj tujega človeka; skrivnostno je bil prišel na vrt, da ga nihče ni čutil.

"Kaj me gledate, gospod? Ali me več ne poznate?" vpraša tujec.

"Poznam vas ne, vendar zdite se mi nekako znani," odgovori mu gospod Mirodolski, ogledujoč tujega moža od nog do glave.

"Ali se ne spominjate več človeka, ki so vam ga bili prinesli pijanega, pobitega pod streho?"

"Res, nekako podobni ste mu, in vendar —"

"Nekoliko drugačen sem, kaj ne? Obleka, ljubi gospod, samo obleka, drugača nič vas moti."

In res je bil Zaboj čudno izpremenjen, tako, da ga je bilo težko poznati. A ne samo obleka; obraz, pogled, glas vse je bilo nekako čudno izpremenjeno. Krepekjši, mlajši je bil videti, in skoraj bi rekli, lepši. Kar mu je bilo prej neprijetnega, odurnega v obličju, in vedenju in govorjenju, vse je bilo zgijilo. Obraz njegov, dasi ne ravno lep, bil je zdaj nekako plemenit, gotovo pa prijeten. Oko, ki mu je nekđaj tako srpo bliskalo izpod raste, tamne obrvi, to oko je sedaj gledalo tako prijazno, kakor more gledati samo oko dobrega človeka; s tem očesom bi ne bil mogel straši najplašnejšega bosopoteča na cesti. — Glas, ki mu je nekđaj tako trdo, tako neprijudno zadiral, bil je sedaj gladek, mehak, dasi vedno še krepak; ta materi joki.

Te čudovite izpremebe si mož pač sam ni bil v svesti; zato se je čudil gospodu Mirodolskemu, da ga tako gleda.

"Ne čudite se, gospod," reče, podavši mu roko, "da sem nekako tako opravljen, kakor drugi ljudje. Saj veste, kaj pravi pregovor: 'Pijanec se spreobrne, kadar se vrne.' Tako se je tudi meni godilo; zvrnil sem se bil, kakor veste, dokler zvrnil, in to zvrnenje se mi je obrnilo v izpreobrenje, da učeno govorim. Čudno so vam zdi, kaj ne? ker nimate prave

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francuska parobrodna družba.)

Direktna črta
 do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Eksprime parniki so:

"LA PROVENCE"	"LA SAVOIE"	"LA LORRAINE"	"LA TOURAINE"
na dva vtiaka	na dva vtiaka	na dva vtiaka	na dva vtiaka

Poštni parniki so:
 "LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vtiaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesbrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča šte. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

LA BRETAGNE	1. decembra.	LA TOURAINE	22. dec. 1910.
LA SAVOIE	8. dec. 1910.	LA GRETAGNE	29. dec. 1910.
LA LORRAINE	15. dec. 1910.	LA LORRAINE	5. jan. 1911.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

Parnik "Niagara" odpluje dne 10. decembra ob 10. uri popoldne.
 Parnik "La Gascogne" odpluje dne 10. decembra ob 10. uri popoldne.
 Parnik "CHICAGO" odpluje dne 24. decembra ob 3. uri popoldne.
 Parnik "FLORIDA" odpluje dne 24. decembra ob 3. uri popoldne.

Zvonec s katerim se najpogosteje uporablja v življenju. Zvonček s katerim se najpogosteje uporablja v življenju.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA